

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz koroškega deželnega zbora.

Dne 4. t. m. je v deželnem zboru koroškem bila razprava o potrebščinah za ljudsko šolstvo. Poročevalec gosp. grof Goess je slikal, kako se je poslednjih dvajset let šolstvo razcvitalo na Koroškem. Število nemških šol se povikšalo za 7% in slovenskih za 23%.

Leta 1871. je 30.000 otrok pobajalo ljudsko šolo, sedaj pa že nad 50.000 in ne bode dolgo, da bodo vsi za šolo godni otroci šolo obiskovali. Stroški za šolstvo so se seveda zvečkali in se za šolske potrebe pobira 24,3%, priklada od vseh davkov. Te svote se pa ne izdajajo zastonj, temveč se opaža lep napredek. Nazadnje je pa predlagal, da se deželnemu šolskemu совету izreče priznanje za njegovo delovanje. To se mu zdi potrebno, ker so poslanci sosedne kronovine v zbornici poslancev napadali njega eksclenca predsednika deželnega c. kr. šolskega sveta Schmidta Zabierowa in c. kr. deželnega šolskega nadzornika dr. Gobanza. On misli, da finančni odsek soglašja z obema narodnostima in prosi omejena gospoda, da nadaljujeta svoje od politične in narodne pristranosti jednako oddaljeno uspešno delovanje.

Poslanec Gbon izrazi svojo nevoljo, da je poslanec Klun dne 30. marca v državnem zboru doslovno čital nekatere akte in imenuje to zlorabo uradnih aktov.

Slovenski poslanec Einspieler pravi, da poročilo hoče z navedenimi številkami dokazati uspehe nove šole. To pa ni prav. Že lani je govornik dokazal, da ne velja za slovenske okraje. Njegove opazke so pa vzbudile pravo gonjo proti njemu. Napadeni kateheti so ugovarjali in se še sedaj lahko reče, da so one pritožbe bile lažnjive, ker se na proteste ni odgovorilo. V šolah se še dalje peticije za uvedbo slovenskega pouka se ne uslišavajo in v šolah se agituje za nemštvo. Izjave občin, ki merijo na ponemčevanje se priobčujejo, druge pa ne. Govornik omenja, da Prešernovo berilo ne zadostuje. Naravnost frivolno je pa, da se namerava predelati v koroškem slovenskem narečju. Tako postopanje je nezakonito. Slovensko prebivalstvo ravno tako donša za ljudsko šolo in ima

jednako pravico do pouka v materinščini. Govornik omenja razmer v občini Podklosterski, zlasti pa šole pri sv. Lenardu.

Kakor se kaže, se misli, da Slovenci na Koroškem nemajo pravice do obstanka. To je izrekel deželni šolski nadzornik. Še sedaj trdijo osebe, ki so ga slišale, da se je res tako izustil. Duševno se Slovincem slabše godi nego gmotno. Pritisk vzbuja protipritisk. Lahko je umljivo, da se obračajo Slovenci koroški do svojih sosedov na Kranjskem za pomoč. Klun se očita, da je stvari zasukaval, ob enem pa tudi, da se je opiral na uradne akte. Mari se lani ni tukaj poročalo tudi iz uradnih aktov? V ostalem pa oni, ki dobi uradni akt, ni zavezan, da bi moral molčati o tem, kaj je v njem. Od zgoraj se pritiska s strahovanjem učiteljev in duhovnikov. Pa vzlic temu ne bomo mirovali, dokler ne dobi narod slovenski pravic, ki mu gredo, Slovenska poslanca bod eta zatorej glasovala proti odsekovim predlogom.

Dr. Ubl pravi, da s tem še ni priznal ugovorov katehetov, da nanje ni ugovarjal. Dotičniki bi ga bili morali tožiti. Glede Prešernovega berila sklicuje se govornik na izjave Ljubljanskega kneza oškofa Misije in vpraša, kateri materni jezik je to, ki ga hoče uvesti Einspieler. Peticojo št. Lenardsko je državno sodišče zavrnilo. Če Einspieler splošno trdi, da se strahujejo slovenski učitelji in duhovniki, tedaj on omenja ravno tako splošno, da je slišal, da se pri nameščenju župnikov v slovenskih občinah zahteva uvedbo družbe svetega Cirila in Metoda — kar je po kanoničnem pravu simonija.

Poslanec Seebacher, načelnik „Bauernbundu“, ki je dobil govor spisan in ga je le čital, je trdil, da slovenski kmetje nečejo nič vedeti o hujskanji in sumničenji o delovanju deželnega predsednika. Predlagal je pa resolucijo, da se deželni zbor izreče, da je zadovoljen s sedanjimi šolskimi razmerami.

Einspieler vpraša dr. Ubla, kdo je stavil kakemu župniku pogoj, o katerem je on govoril. Ubl pa tega ne vé povedati in pravi, da je to le slišal.

Poslanec Lugin priznava, da je govoril posla-

nec Einspieler jako zmerno in se v tem odlikoval od slovenskih poslancev v državnem zboru. V Ljubljani se je tiskala knjiga o 1000letnici Metodovi, v kateri se hujska proti Nemcem in vender se ta knjiga kot sveta legenda razširja mej Slovenci. Na član XIX. državnih osnovnih zakonov se pa ne gre zmirom sklicevati, treba se je tudi ozirati na dejanske razmere v deželi. Govorniku se zdi, da je koroškim Slovincem jako potrebna nemščina. Kranjsko in Koroško ločijo karavanke.

Deželni predsednik njega eksclenca baron Schmied-Sabierov se zahvaljuje za izrečeno priznanje deželnemu šolskemu svetu. Spoštovati boče zakone še v bodoče. Na svojih potovanjih po deželi se je mnogo jako zanimal za slovenske šole, pa nikjer ni čul tacihi pritožb, kakor jih je navajal Einspieler. Vlada nema naloge ponemčevati pa tudi ne sloveniti. Nič ni bolj želeli nego miru mej narodnostima.

Deželni šolski nadzornik Gobanz pravi, če se pri razpisu kake učiteljske službe ni zahtevalo znanje slovenščine, se je to tako zgodilo, ker je ta zahteva sama po sebi umljiva. Šole so na Koroškem zakonito uravnane. Slovensko prebivalstvo samo želi, da se v šoli začenja s slovenskim poukom in prehaja k nemškemu. Če pa kaka občina se oglasi, da želi več slovenskega pouka, se jej bode tudi ustreglo. Prešernovega berila pa ne mislijo predelati na koroško narečje. Na to so se predlogi finančnega odseka vsprejeli.

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja, dne 29. oktobra 1889. l.)

(Konec.)

Poročevalec dr. Tavčar nadaljuje:

Še nekaj bi omenil, kar sta oba gospoda zastopnika nemške stranke posebno eksclenca baron Schwegel mimogrede z neko strupenostjo poudarjala. Ščuvala sta danes oba slavno vlado na radikalce, baron Schwegel je rekel, naj pokaže vlada resnobo radikalcem in dr. Schaffer je djal, naj vlada pokonča ta zarod na Slovenskem. Naj na kratko omenim, da se mi ne zdi umestno, naglašati, da sta na Slovenskem sploh ali na Kranjskem posebej dve

nikogar neso pustili noter. In ko so v svoji prostodušnosti vprašali, kje je princezinja, odgovarjali so jim služabniki s posmehom, da se je že nasitila njihove bede in da je odšla na Dunaj.

A Podlesci ne verujejo takoj vsakemu in služabnikom stoprav niso verovali.

Priletela je pomlad od daleč, princezinja pa se še ni prikazala. Že je bila na lokah otava, a o Luciji še nikake vesti.

„Umrla je! — Tajé nam njeno smrt! — In niti tija nas neso pustili!“

Podlesce ni ogoljufala zla slutnja. Lucilija ugasnila je že pred dvema mesecema baš velikonočni teden. Služabniki položili so jo v rakev in na Veliko soboto o polnoči odpeljali so se z mrličem z gradu. Potem pa so jo položili v večni počitek v tuji zemlji, mnogo in mnogo milj od naroda katerega je oljubila z vso dušo, s katerim se je spojila, kakor bi bila iz njega izklila, in kateremu bi ne vem kaj storila, ako bi mu mogla pomoči in stanje olajšati.

Jesenski vetrovi prinesli so na Podlesje zopet druge novice. Novemu kralju bila je baje češka krona prevelika. Vselej, kadar so mu jo stavili na glavo, padla mu je na ušesi in čez oči. In kjer so

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Drugi del.

V.

(Dalje.)

Nanagloma je obstala, dvignila glavo in uprla oči v stran k vasi. Za gumni spomnila se je neka devotka morebiti tudi mladenčca, katerega so ji odvezli v vojsko, zato razlegala se je odondod žalostna vojaška pesem:

„Na koníčke sedám,
s mnou milou se žehnám:
Podej mně, má milá,
ruku pravou!“

Ruku mně podala,
smutně zaplakala:
Bodejž bych já mohla
jeti s tebou —“

In princezinji skalile so se modre oči, belec pa se je zopet ozrl, kakor bi jo hotel potolažiti, kakor bi jo hotel zbuditi iz žalosti. Že davno

umolknila je pevka, že davno zamrli so glasovi njeni v globinah gozdov in Lucilija ponavljala je gotovo desetkrat z ganljivim, melanholičkim napevom poslednje štiri stihe:

„Ruku mně podala
smutně zaplakala:
Bodejž bych já mohla
jeti s tebou!“

Ljudje ozirali so se za njo, šepetali si nekaj in niso je spustili izpred očí, dokler ni zajezdila v gozd.

„Videli bodete, da bo preminila! — Pomladi ne dočaka! Ubožica!“

„Sama Mati Božja ve, čemu jo je dobro srce tako zabolelo!“

Zametel je sneg, napravil se je led gladak kot pod, princezinja šla je še nekolikrat mej narod, zadnjikrat bila je v Jificah na koledih. Bila pa je nenavadna radost, ko so v vasi zaropotale kočije, ko so zarezetali rujavi konji in so jim iz kmetskih hlevov odgovarjali tovariši, a izmučeni, izdelani, da je bilo joj! Tako vesele koledje še nikdar neso imeli, kar so stale Jifice, še nikdar slavila je tudi ni z njimi knežja hči.

Od Božiča pa je neso videli v tukajšnjih vaseh. Ludje prihajali so v tolpah h gradovom, a

stranki. O radikalni stranki govoriti pa sploh ni umestno. Res vladajo nekatere razlike, ki pa se tičejo le osebnih rečij in tega, v kolikor smo mi zaljubljeni v sedanji vladni zistem. Ne ljubimo nje s tisto gorečnostjo, kot ljubi mladenič svojo nevesto, ampak o drugem krilu narodne stranke se ne more reči, da ne ljubi sedanje vlade, ker nobeden oddelek še ni stopil v opozicijo proti vladnemu zistemu. Ne ljubimo nje, kakor svojo ženo, pa tako, kot teto, ki daje o božiču ali o veliki noči darila. To je razlika, narodna stranka pa je podpirala vedno v celoti vlado.

Omeniti še mi je nasproti gospodu Svetcu, da se meni ne zdi umestno govoriti o pesimizmu. Večje neslanosti in bedarije ni, nego če se trobi, da pri nas ruski rubelj kroži, to je grozovitna in ostudna laž. Mi, ki se ne zovemo sami radikalce, ampak le odločna stranka, mi ne zahtevamo drugega, nego da se nam da garancija, da naš narodni jezik v teh pokrajinah ne bode poginil. Hujšega si misliti ne morem, nego, da bode moj sin jedenkrat nemški govoril in slovenskega ne bi znal. Ostudno in nespartmetno pa je nam očitati, da želimo, da Avstrija pogine. Najbolj strog zastopnik naših načel mora želeči, da Avstrija obstane. Mislite, da smo tako nelogični, da bi mislili, da mi moremo potem dalje živeti? Mi vemo, da mi potem prvi poginemo, da se pozgubimo mej Lahe ali Nemce. Ne samo lojalnost do dinastije ampak gola pamet nas veže, da smo lojalni, da želimo obstanek Avstrije, kajti kakor dolgo bode ona obstala, bodemo ostali Slovenci, pa ne dalje.

Dalje je njegova ekscelenca govoril o reklami ter rekel, da je stališče narodnosti, na katero se postavljam, za me reklama. Na to ne bodem odgovarjal, kajti od njega ne morem zahtevati, da bi mogel preценiti pravi pomen slovenske narodnosti.

Kaj se njegovih nasvetov glede odškodovanja mesta Kranja tiče, so že drugi gospodje naglašali, da se s tem ničesar doseči ne da. Kar se tiče hišne industrije — kolikor jaz Gorenjsko poznam — ni taka, da bi se moglo reči: tukaj je zaklad pokopan. To pa vem, da s tem, da bi se hišna industrija podpirala, bi bilo Kranjskemu mestu malo pomagano, da pa bi se mu dali tisti zavodi gori, je vprašanje, o katerem danes ni mogoče govoriti. Čudno pa je to: ekscelenca sili, naj se druga gimnazija ustanovi v Ljubljani ter kaže gorko ljubezen proti mestu, pa se jezi, da so vse druge reči tukaj in ne bi nič imel proti temu, da se mu vojašnica uzame, bolnica itd., torej zares želi nemška stranka drugo gimnazijo v Ljubljani, ker so tudi oni prepričani, da bi bil to germanizatoričen zavod.

Gospod dr. Schaffer mi bode dovolil, da o nje govem govoru le malo omenim, ker je že čas pozen in je on sam konstatoval, da drugega ne more govoriti, kot je ekscelenca govorila in res tudi mnogo drugega povedal ni, pač je pa to bil govor iz časov, ko so gospodje v tej slavni zbornici še imeli večino. Da je to, kar je govoril o nemškem jeziku, pretirano, je jasno. Da je koristen vsakemu olikanemu človeku v Avstriji, tudi jaz priznavam, da bi pa zaradi tega po celi naši kronovini morali napravljati nemške zavode, to ni opravičeno. Da bi

slišali to, povsod razlagali so za zlo znamenje. In za temi novicami prihiteli so na Podlesje Francozi z Bavarci. Hodili niso po tukajšnjih vaseh drugače, kakor kot bi bežali in se vedli ravno tako, kakor bi bili izgubili češko krono. Najhujši in najrazposajenejši bili so francoski polki. Dekleta in žene morale so se pred njim bodisi v kleti bodisi pod streho na tramove. Potem nastali so strašni mrazi in od Francozov prišla je baje do meje le peščica. Sem ter tja so baje ceste kar modrele od zmrzlih vojakov, kakor kupci cunj cveli iz snega. A tudi te bede dočakale so svojega konca! Kaj pa bi tudi moglo večno trpeti na zemlji? — „Le tlaka!“ rekali so pred leti.

O mlademu grofu na Podlesji tudi nikdar več niso slišali. Kakor bi bil v vodo pāl! Zbok vojsk, ki so sledile v najbližjih letih po vrsti, začel je v glavah tukajšnjega naroda bledeti tudi spomin na princezino Lucilijo. Hudi časi niso ubogemu ljudstvu dopuščali niti misliti. Pred bitko pri Lovosicah bilo je morebiti v Podlesji malo seljakov, ki ne bi bili morali z vozmi za cesarsko armado.

V salonu bila je že gosta tema, a knez sedel je še na zofi. Že nekolikrat hotel se je dvigniti; vselej zdelo se mu je vender, da je tu prikovan,

bilo nagnenje ljudstva in ljubezen do tega jezika tako velika, ni resnično. Da bi bilo to res, da slovenski stariši silijo svoje otroke v nemške zavode ne bi ustanovljali samo slovenskih paralelek na Ljubljanske gimnaziji, ampak nemške paraleleke, sedaj pa je v nemških paralelkah le po 30 učencev, torej tudi ljudstvo, na katero mi ne uplivamo, ne zahteva tako nemških zavodov.

Ugovarjati moram tudi trditvi gospođa vladnega zastopnika, da bi bilo koristno nemščino učiti tudi v ljudskih šolah. Masa ljudstva shaja in je shajala 100 in 100 let brez nemščine in bode tudi v prihodnje lahko shajala brez nje.

Ker smo se o teh rečeh že na vse strani razgovarjali in ker je čas že toliko potekel, da je že vsakemu zastopniku želeči, da pojde k počitku, še jedenkrat nasvetujem: Vsprejmite nasvete upravnega odseka. (Klici: Dobro! dobro!)

Predlogi se vsprejmo in potem seja sklene.

(VIII. seja, dne 31. oktobra 1889.)

Gospa Pesjakova ponuja izvirno zbirko Koritkovo, akvarele slovenske in jugoslovanske za nakup za deželni muzej „Rudolfinum“.

Poročilo deželnega odbora o prošnji več občin Kamniškega in Brdskega cestnega okraja zastran uvrstitve občinske, iz Preloga čez Domžale v Rodice držne ceste mej okrajne ceste, izroči se upravnemu in gospodarskemu odseku. Poročilo deželnega odbora s proračunom deželnega zaklada izroči se finančnemu odseku.

Poslanec Murnik poroča v imenu upravnogospodarskega odseka o prošnji občanov katastrske občine Rakitne, da bi jo pridružili občini Rakitni. Treba je o tej zadevi izvesti mnenje Borovniške in Preserske občine ter tudi deželne vlade, zato naj se prošnja vrne deželnemu odboru, da o njej poroča v prihodnjem zasedanju.

Poslanec Murnik poroča v imenu narodnogospodarskega odseka o prošnji občanov podobčine Orle, da se ločijo od Dobrunjske v samostalno občino Rudnik. Občina Orle je že večkrat prosila, da se izloči od Dobrunjske občine in gotovo se jej godi velika krivica, da se to še ni zgodilo, kajti pač čudno je, da se ne reče več, da se morajo Orliški župljani voziti preko Ljubljanske mitnice in plačevati mitnino, da pridejo do župana v Dobrunje. Ko bi se izločila občina Orle, štela bi vendar le še 698 duš in okrajno glavarstvo Ljubljansko pravi, da je v okraji še osem občin, ki štejejo manj duš. Občinski zastop Dobrunjski se je seveda izjavil proti prošnji občine Orle, a ker je treba še preiskovanj, in ni razvidno ali občina Srednja Vas spada k tej Dobrunjski občini, ali bi ne kazalo občino Orle spojiti s Šmarjem v jedno občino. Deželni odbor naj vso to zadevo natančneje še preiskuje in v prihodnjem zasedanju deželnega zbora predloži postavni načrt o ločitvi občine iz glavne občine Dobrunjske, kateri nasvet se jednoglasno vsprejme.

Potem utemeljuje poslanec Hribar svoj samostalni predlog ob ustanovitvi deželne hipotečne banke. Govor prinesemo po stenografičnem zapisniku.

Poslanec Detela poroča v imenu narodno-

da tajna roka z nepremožno silo stiska njegovi ramen. Hotel je že zakričati, klicati pomoči, luči a grlo se mu je stiskalo, da se je udušil glas še v prsih. Pred očmi plaval mu je obraz bel kakor sneg, zatisnjene oči, usta tesno zaprte tako kakor s ključanico Morane. Najedenkrat odprle so se oči, upirale se vanj, usta so se tudi odprle in knez zatiskal je z obema rokama ušesi.

— „Idi na kraj sveta, išči takega ljudstva in ne najdeš mu podobnega. Brat moj! Le oprimi se ga, in ono ti dá, za to vse, — vse kar ima, svoje srce, katero odbacuješ, katero odmetaš, najpreje —“

Kolikrat slišal je že danes te besede! Kolikrat le v poslednjih dneh! Sestra Lucilija počiva že dobrih štirideset let v knežji rakvi, a duše njene neso mogli zadržati mej stenami z mramorjem izloženimi...

Gospodu knezu stopale so na čelo studene kaplje potu. Danes ni in ni se mogel rešiti prikazni z bledim tudi v smrti krasnim obrazom, z zatisnjenimi očmi in z ustmi zaprtimi kakor s ključanico Morane. Misli njegove blodile so po posestvih v češki zemlji od vasi do vasi...

„Ne sramuj se tega ljudstva, ljubi je, pojdi, naučim te poznati, vso notranjost njegovo odprem pred taboj...“

gospodarskega odseka in nasvetuje: Občini Radence dovoli se za napravo iz Radence naukrebber držne, z okrajno cesto Kočevje-Poljane-Stari trg-Vinica stikajoče se cestne proge podpora v znesku polovice troškov, to je 1435 gld. in neobrestno v desetih enakih letnih obrokih povračilno posojilo v enakem znesku. Prošnja imenovane občine glede uvrstitve napominane ceste mej okrajne ceste se odkloni. — Predlog se vsprejme.

Poslanec baron Rechbach poroča v imenu odseka za letno poročilo deželnega odbora, o § 1. letnega poročila, ki opisuje praznjenje 40letnice presvetlega vladarja. — Predlog, da se to poročilo vzame na znanje, se odobri.

Nadalje poroča baron Rechbach o odpisu davka valed uim. Odpisalo se je 16.800 gold. Kar zbor vzame na znanje. — Nadalje poroča o izkazu neposrednjega davka s prikladami vred za l. 1889., katerega je finančno vodstvo doposlalo na prošnjo deželnega odbora. Iznašal je zemljiški davek 624 tisoč 48 gold. 40 kr., hišno-najemninski davek 218 tisoč 843 gld. 51½ kr., hišno-razredni davek 139 tisoč 930 gld. 19½ kr., 5% davek od dohodka poslopij, ki so oproščena hišno-najemninskega davka 4173 gld. 21½ kr.; pridobnina in prihodnina od krošnjarstva 139.369 gld. 81½ kr., izkazana dohodnina 332 tisoč 401 gld. 52 kr., dohodnina od stalnih plač uradnikov in učiteljev 3575 gld. 72 kr., pristojbine za izterjevanje davka 35.911 gold. 12 kr., zamudne obresti od zastalnih davkov 2126 gold. 35 kr., takse od zglašenih obrtov in upisanih kupčij 175 gld. 68 kr., vкупna vsota cesarskih davkov 1.500.556 gld. 14 kr., deželne priklade 646.579 gld. 22 kr., priklade za okrajne blagajnice 168.840 gld. 18½ kr., donesek za kupčijsko zbornico 3300 gld. 10½ kr., vsota vseh priklad 818.719 gld. 51 kr.

Poslanec Pakiž obžaluje veliko svoto 35 tisoč 911 gld. 12½ kr. za izterjanje davkov, Kdo plačuje te zneske? Revni davkoplačevalci, kateri bi gotovo radi zadoščevali svoji državljanski nalogi, valed velike revščine ne morejo. To ne gre pisati na njih zanikernost, a če v žepu ni, tudi pod palcem biti ne more, kar je žalostna istina posebno v Črnomaljskem okraji. Poslanec Pakiž želi, naj bi se davki od revnih ljudi ne izterjevali tako strogo in naj se vlada naprosi, da bi se za eksekucijo računilo 5 kr., k večjemu 10 kr., ne pa doslej še običajnega goldinarja.

Poslanec Pfeifer nasvetuje, da se predlog poslanca Pakiža izroči odseku za letno poročilo deželnega odbora v poročanje, na kar na predlog poslanca Kersnika seja preneha do 2. ure popoldne. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. novembra.

Danes začela se je v deželnem zboru češkem adretna debata. Govorili bodo najboljši govorniki z obeh strani. Mladočehi bodo skušali dokazati umestnost adrese, Staročehi pa njeno neumestnost. Nazadnje bode pa zbor pritegnil Staročehom, da se o adresi preide na dnevni red, ker vlada tako želi.

In to ljudstvo požiga mu zdaj dvore, to ljudstvo upira se njegovim uradnikom, to ljudstvo neče niti slišati o poslušnosti... Stvarnik vse ustaje je človek, ki se mnogo let potika po njegovih posestvih, visok, slok, z navadami, ki pričajo, da se ni rodil mej seljaki...

„Zdaj morala bi oživeti, sestra moja, in pogledati svojih ljubljencev! — Bi jih-li zopet branila? Bi-li zopet videla v njih mučenike? — Ali bi me še danes hotela učiti poznati te poštenjake? — Počivaj, blodna duša v miru in bodi zadovoljna, da si umrla in da je tvoja blodnja vrgla na naš grb le motne sence, ki so minile s tvojim spominom! — Meni pa tudi daj mir!“

Gospod knez ostavljal je salon s težko glavo in opotekajoč se. Danes bi bil res na dvornem plesu kaki visoki gospe okraj drage v biserih se lesketajoče obleke odtrgal s peto. Knežinja ga ni mogla pričakati. Naročila je, da so ga iskali po vsi palači, kajti za osmo uro bil je nenadoma oglašen poset francoskega poslanca. Šesta pa je že zdavna odbila.

Gospod knez bi bil zopet najraje ostal sam, a zdaj ni šlo. Francoski poslanec priušal je gotovo zanimiva poročila iz Tullerij od cesarjeve sestre.

(Dalje prih.)

H konferencam škofov, ki se v soboto začno, pridejo na Dunaj tudi dalmatinski škofje, iz-
vzemši Zadarskega nadškofa Maupasa, katerega bode
zastopal Spletski škof dr. Rak.

Predvčeraj se je začela v **hrvatskem sa-**
boru debata o zedinjenji Dalmacije s Hrvatsko.
Referent Miskatović predlaga, da se o tej stvari
preide na dnevi red. Govornik misli, da sedaj ni
čas ugoden za zedinjenje, toda prišel bo ugodnejši,
ker ogerska krona ima pravico do Dalmacije. —
Barčić pa misli, da je čas za zedinjenje sedaj naj-
ugodnejši, ker je večina dalmatinskega deželnega
zboru hrvatska in je večina avstrijskega državnega
zboru prijazna Slovanom. Veliki župan Kovačević
hoče dokazati, da so državni nazori opozicije ne-
zmisel in naglašajo edinstvo deželne krone ogerske in
kake koristi daje Hrvatski pogodba z Ogersko. —
Starčević pa pravi, da Barčićevega predloga za zje-
dinenje ni podpiral, ker se mu vsa stvar gnusi.
Ogerske ni. Ogerska je le geografski pojem Ev-
rope. Leta 1801. se je moglo govoriti o Oger-
skej, ker so bile vse narodnosti enakopravne.
Sedaj pa dela jedna narodnost z drugimi narodnostmi,
jedna klika z vsemi državljani, kar hoče. Govori
se v Hrvatskeji, Slavoniji in Dalmaciji kakor o treh
kraljestvih, če tudi je znano, da so te dežele bile
le jedna kraljevina, ter so imele le jedno krono in
jednega kralja in so tudi le jeden narod. Niti hr-
vatski niti dalmatinski deželni zbor ni samostojen.
Njemu je vse jedno, če se Dalmacija združi s se-
danjo Hrvatsko ali pa slednja z Dalmacijo. Njemu
je le zato, da Hrvatska dobi pravice svoje. Trdi
se, da je večina dalmatinskega zboru hrvatska, a
njemu se to ne zdi, ker sicer bi bila javno v zboru
zahtevala zedinjenje, ne pa le v klubu.

Vnanje države.

Ruski listi sedaj jako prijazno pišejo o Nem-
čiji. Posebno neka izjava pruskega vojnega mini-
stra jim ugaja. Ta se je v državnem zboru izjavil,
da Rusija ni dedni sovražnik Nemčije, da bili so
časi, ko sta se Rusija in Prusija druga poleg druge
bojevali. Iz te izjave sklepajo ruski listi, da v Be-
rolinu hočejo izbrisati neugoden utis, kateri je na-
pravila dosedanja politika nemška. Nemčija bode
od sedaj podpirala rusko politiko in tudi delovala
na to, da njena zaveznica ne bode nasprotovala Ru-
siji. Koburžan nema od Nemčije nikake pomoči pri-
čakovati, pa tudi Avstrija ga bode prepustila osodi,
ko bode videla, da od Nemčije nema pričakovati
pomoči proti Rusiji. Ugodnih posledic pričakujejo
ruski listi od shoda kneza Bismarcka in grofa Kal-
noky-ja v Friedrichshu.

Kakor se kaže bodo novi člani zbornice
francoske pametnejši, nego stari parlamentarci.
Novi republičanski poslanci, katerih je pa veliko
številu, se bodo v kratkem sešli, da sestavijo sku-
pen republičanski program, potem bodo pa vse sile
napeli, da preprečijo osnovo starih skupin, v kate-
rih bi se nekateri častihlepneži polastili vodstva, da
ostane vsa republičanska stranka jedina. Naloga,
katere so se lotili, je velika in se zatorej ne ve,
če jo bodo mogli izvršiti.

Grška zbornica je izvolila predsednikom vlad-
nega kandidata s 67 proti 39 glasom. Vlada ima
torej precejšnjo večino. Opozicija hoče interpelovati
zaradi krečanskih razmer. Ta interpelacija ima pred
vsem namen, vlado spraviti v kako zadrego. Sicer
bi pa opozicija tudi prav naredila, če bi molčala o
tacihi vprašanjih, ker je glede vnanjih zadev bila
pokazala popolno nezmožnost, ko je bila na krmilu.

Domače stvari.

— (Dnevni red X. seje deželnega
zboru kranjskega) v Ljubljani dne 8. no-
vembra 1889. I. ob 10. uri dopoldne. 1. Branje
zapisnika IX. deželno-zborske seje dne 5. novem-
bra 1889. 2. Naznanila deželno-zborskega pred-
sedstva. 3. Poročilo deželnega odbora glede urav-
nave učiteljskih plač po javnih ljudskih šolah. 4.
Poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži
načrt zakona ob uredbi osebnih in službenih razmer
k oboroženi moči spadajočih ljudsko-šolskih učite-
ljev na kakšni javni ljudski šoli z ozirom na njih
dolžnost do djanskega vojaškega ali črnovojniškega
službovanja. 5. Poročilo finančnega odseka o pro-
računu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske
šole na Grmu za l. 1890. 6. Ustno poročilo fi-
nančnega odseka o računskem sklepu deželnega po-
svojilnega zaklada za l. 1888. 7. Ustno poročilo
upravno-gospodarskega odseka o prošnji vasi Do-
bernice, Preska, Artmanjave, Gorenjave in Ver-
bove, da se pošlje tehnik v preiskovanje uzrokov
ondotnim povodnjim. 8. Ustno poročilo upravno-
gospodarskega odseka o prošnji podobčin Šent
Vid in Lozice za brezplačno podelitev ameriških
trtnih rezanic. 9. Ustno poročilo upravno-gospodar-
skega odseka o § 9., marg. št. 8 letnega poročila
glede Holzapflove ustanove za gluhoneme. 10. Ustno
poročilo finančnega odseka o prošnji občine Črni
Vrh glede podpore za cestne namene. 11. Ustno
poročilo finančnega odseka o cesti čez Lužarje.

12. Ustno poročilo finančnega odseka o zgradbi
deželnoobranske vojašnice v Ljubljani. 13. Ustno
poročilo finančnega odseka, kako je preskrbeti za
gradnjo lokalne železnice „Ljubljana-Kamnik“ do-
voljeni donesek. 14. Ustno poročilo finančnega od-
seka o prošnji občine in krajevnega šolskega sveta
na Dobrovi za podaljšanje počitnic. 15. Ustno po-
ročilo finančnega odseka o podpori za zgradbo šole
pri Sv. Trojici v okraji Logaškem. 16. Ustno po-
ročilo finančnega odseka o prošnji Loškiptok za
uvrstitve Loškopotške ceste mej deželne ceste in
za podporo. 17. Ustno poročilo finančnega odseka
o troških za nadomestovanje učiteljev, kateri bodo
obiskali pet-mesečni tečaj na c. kr. državni obrtni
šoli v Gradcu. 18. Ustno poročilo gospodarskega
odseka o § 6. letnega poročila „Občila“. 19. Ustno
poročilo upravnega odseka zaradi uvrstitve občinske
ceste iz Preloga čez Domžale v Rodico k državni
cesti držeče mej okrajne ceste. 20. Ustno poročilo
upravno-gospodarskega odseka o prošnji občine
Toplice, da se izpelje deželna cesta čez zdravilišče
Topliško. 21. Ustno poročilo upravno-gospodarskega
odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora v Velikih
Laščah, da se vsprejme okrajna cesta Velike Lašče-
Bloke mej deželne ceste.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in
Metoda v Ljubljani) je imelo 6. novembra
XXX. sejo. Navzočni: Prvomestnik T. Zupan. Od-
borniki: Dr. Dragotin vitez Bleiweis, Ivan Hribar,
Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpred-
sednik), dr. J. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec,
Ant. Žlogar (zapisnikar). Službeno zadržana: Doktor
Dečko in Gregor Einspieler. — Od nadzorništva:
Oroslov Dolenec, dr. Fr. Papež, Fr. Povše. — Bla-
gajnik omenja, da so bile podružnice opomnjene,
naj blagovolé poslati letne prispevke, večina se jih
je odzvala, a nekaj jih še tega ni storilo. Z ozirom
na večje troške za družbene zavode prosijo se slavna
načelnštva, da podvojé nabiranje mej čč. družbeniki
in drugimi rodoljubi. — Tajnik naznanja tekoče
zadeve. Družbi je došlo zopet lepih daril v knjigah.
P. n. g. Drag. Pleško, c. kr. deželnosodni svetnik
je poslal deloma iz zapuščine pokojnega M. Pakiča,
deloma iz svoje knjižnice lepo zbirko mnogovrstnih
knjig, da se razdelé mej šolsko mladež. Istotako
sta darovala p. n. gg. Ljudevit Ravnikar, ces. kr.
deželnosodni svetnik v pokoji, in ječar V. Šoren
večjo zbirko poučno-zabavnih knjig. Gg. bogoslovci
Ljubljanski so imeli navado vernih duš dan položiti
venec na gomilo Vodnikovo. Mesto tega so letos
naročili več sv. maš ter družbi darovali preostanek
5 gld. Vsem darovateljem iskrena zahvala; drugim
rodoljubom v izgled in posnemo! — Spoštjiva okrož-
nica do vseh župnijskih predstojništev po slovenskih
deželah, da bi blagovolila nabirati v društvene svrhe
ter po možnosti upisati svoje fare mej pokrovitelje
družbe sv. Cirila in Metoda, razposlana je bila za-
četkom tega meseca, katero vodstvo priporoča v
blagohotno uvaževanje. — Novo zaosnovano za-
bavišče v Rojanu pri Trstu je vis. c. kr. deželni
šolski svet Tržaški dovolil; odprlo se bo na imen-
dan Nj. veličastva presvetle cesarice Elizabete. Za
vrtnarico je vodstvo poklicalo gospico Irmo Fabijani,
ki je prej službovala na družbenem otroškem vrteci
v Celji. Za ta vrt v Rojanu je že zglašenih krog
70 slovenskih otrok, torej je njega potreba očitna.
Odprtje se je zakasnilo, ker je slavni magistrat
Tržaški zaukazal tudi tu napraviti mesto lesenih
kamnite stopnice, kakor poprej pri šoli sv. Jakoba
v Trstu. — Glede nekega družega zabavišča se mora
še pozvedavati.

— (Osobne vesti.) Gosp. Andrej Gliebe,
kapelan v Podzemlju, premeščen je v Središče na
Štajersko. — Vladni tajnik in vodja okrajnega gla-
varstva v Kamniku, g. Gottfried Friedrich, ime-
novan je okrajnim glavarjem. — Gosp. dr. Fran
Sedej, profesor v semenišči v Gorici, imenovan je
dvornim kapelanom in ravnateljem na Avgustineji
na Dunaji na mesto knezoškofa dr. Napotnika.

— (Gosp. dr. Josip Vošnjak,) deželni
poslanec in deželni odbornik i. t. d., je letos že v
drugič „Podpornemu društvu za slovenske visoko-
šolce na Dunaji“ poslal 5 gld. Na Dunaji pa je
temu društvu kot podpornik s 5 gld. pristopil gosp.
Fran Tomšič, inženir. Bodi obema srčna zahvala.

— (Konfiskacija.) Včeraj smo bili javili,
da danes izide prva številka delavskega glasila
„Novi Čas“, danes pa nam je zabeležiti, da je
državno pravdnštvo zaplenilo takoj prvo številko.

— (Iz Trsta:) Včeraj dne 5. t. m. bile so
volitve v četrtem razredu. Oddanih je bilo 790

glasov in voljeni so sami kandidati „Progress-ovi“.
Največjo večino je imel Combi (758). Angeli dobil
609, Luzzatto 588 glasov. Za tretji razred napravil
se je kompromis, ki je pa malo vreden, kakor
kompromisi sploh. Konservativci postavili so 5 svojih
kandidatov, Progressovci pa so jim 2 škartirali in
tako je sedaj predlaganih 9 progressovcev in samo
3 konservativci. — Konečni rezultat volitev bode
v Trstu najbrže 12:42. Bati se je, da bode „Pro-
gresso“ prodrli tudi v okolici (Opčina, Trebič, Ba-
zovica, Longhera, St. Maria Magdalena), kajti oko-
lica je strašno apatična in demoralizovana. V treh
letih bodo povsod Italijani prodrli, ker je vse
proti nam.

— (Opazka k šolski noveli.) Z učitelj-
skih krogov se nam piše: Načrt nove šolske po-
stave je učiteljstvo gotovo razveselilo, kajti njih ma-
terijalno stanje se bode zboljšalo. Vender bi se lahko
brez večjih deželnih stroškov še bolj, ako bi imele
učiteljice manje plače kot učitelji, kar bi bilo čisto
pravično. — Učiteljice namreč po postavi neso
sposobne za poučevanje na višjih razredih deških
in mešanih šol in tudi § 55. državne šolske postave
z dne 14. maja 1869. leta glaseč se: „Najmanjša
učiteljeva plača naj bode toliko, da more svojo
rodbino krajnim razmeram primerno živeti“, —
velja samo za učitelje. Manjša sposobnost in
manjše potrebe govoré jasno dovolj tudi za manjše
plače! —

— (Čitalniški odbor) opozarja na prvo
letošnjo predadventno plesno vajo, ki se bo vr-
šila v društveni dvorani v soboto dne 9. no-
vembra t. l. Začetek točno ob 8. uri; godbo
oskrbljuje c. in kr. vojaška godba domačega peš-
polka baron Kuhn št. 17. Pristop imajo izključ-
ljivo le društveniki, kateri naj se blagovole ude-
ležiti omenjene zabave v prav mnogobrojem številu.
Ker se je utihotapila v društvo neka brezozirnost,
vsled katere tukajšnji nedruštveniki prav pogosto-
krat prihajajo k čitalniškim zabavam, odredil je
odbor potrebno, da se to v prihodnje ne bode več
godilo.

— (Službena štiridesetletnica.) Ka-
kor smo že poročali, je praznoval v nedeljo dne 3. no-
vembra voditelj tukajšnjega poštnega in brzojavnega
urada, c. kr. poštni nadupravitelj gospod Avgust
Pressl, Ljubljanski rojak, svojo službeno štirideset-
letnico. Tem v zavodu zelo redkim povodom mu je
šla čestitav jako mnogobrojna deputacija uradnikov
vseh činov tukajšnjega c. kr. poštnega in brzojav-
nega urada. Prvi vodja deputacije je čital v pre-
srečnih besedah sestavljeno, umetniški izdelano
adreso, drugi pa je izročil primernim slovenskim
nagovorom srebern namizen postavek, okrašen z
brzojavnimi in poštними znamenji in napisom. Ves
ginjen se je zahvalil gospod jubilar v prelepem
nemškem in slovenskem govoru na čestitanji in
podpiranju v njegovih uradnih dolžnostih po vestnem,
skupnem delovanju vseh. Naudušeni živio-klici so
završili to slavnost.

— („Obrtnik“,) ki je tako vrlo zastopal
interese obrtnikov, ne bode izhajal. Gospod Matija
Kunc, izdajatelj in urednik temu listu, poslavlja
se od svojih naročnikov z naslednjimi besedami:
„Čast. p. n. naročnikom „Obrtnika“! Vže v zadnji
številki naznanil sem, da zaradi preobilega truda
ves uredniški in upravniški posel sam opravljati, —
odložim uredništvo „Obrtnika“. Odbor „Kranjskega
obrnega društva“, po katerega inicijativi in pod-
pori se je „Obrtnik“ v drugikrat pričel izdajati; je
vsled tega sklenil poiskati družega urednika, kate-
rega pa seveda pri tako neznatnih dohodkih lista,
ki komaj tiskovne stroške pokrijejo, ni lahko dobiti.
Tudi „Kranjsko obrtno društvo“, ki je posebno v
prvem letu žrtvovalo precejšnjo vsoto v ta namen,
ne more vedno dokladati, če obrtniki sami ne sto-
rijo ničesar v pomnoženje naročnikov. „Obrtnik“
tedaj ne bode izhajal več! Moči naše ne zadostu-
jejo v vzdrževanje lastnega glasila. To nam kaže,
da je „Slovensko obrtništvo“ vsled svojega slabega
gmotnega stanja tako, da niti upanja nima več v
boljšo bodočnost. Zadrugarstvo je pri nas popol-
noma zamrlo, in če tega ni, je tudi list brez ve-
ljave in torej nepotreben! Jaz sem stvar sicer vže
takrat poudarjal, ko se je list osnoval, in le na
zatrjevanje svojih sodrugov, da bodo tudi oni po
svojih močeh duševno in gmotno podpirali „Obrt-
nika“, prevzel sem jako neprijetno nalogo, braniti
pravice obrtništva proti vsestranskim nasprotstvom.
Ta pričakovana podpora pa je izostala. Primoran
sem bil ves čas sam skrbeti za gradivo lista, in to

ni bilo malo delo, posebno lansko leto, ko je „Obrtnik“ v velikem formatu izhajal po dvakrat na mesec. V dolžnost si štejem obvestiti to mojim čast. p. n. sodrugom in omenim le še, da sem pripravljen onim, ki želijo za izostali dve številki kake odškodnine, jo dati; tistim pa, ki celoletne naročnine še plačali niso, čeravno so list prejimali, dam na prosto voljo spolniti dolžnost. Matija Kunc, dosedanj izdajatelj in urednik „Obrtnika“.

— (V Varaždinu) je župan Femenić soglasno izvoljen deželni poslanec.

— (Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici) vabi vse svoje družbenice, častite goste, prijatelje in pokrovitelje nežne mladine k veliki besedi, katero priredi v nedeljo dne 10. novembra 1889 v prostorih Goriške čitalnice na korist otročjim vrtom. Spored: 1. „Domovina“, petje za mešan zbor; besede dr. Razlaga, napev F. S. Vilharja. 2. Govor 3. „Sanje pomladanskega jutra“, za citre. 4. „Nuna in kanarček“, besede Preširnov, dvogovor; govorita dve deklici. 5. Fantazija iz opere „Mosé“, Rosini, za gosli in glasovir. 6. „Rabeljsko jezero“, zl. S. Gregorčič; deklamacija. 7. „Sarafan“, dvosp. 8. „Kaprca“ po čeških napevih od Schulhova, za glasovir. 9. „Svoji k svojim“, veseloigra v jednom dejanji, spisal dr. J. Vošnjak. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osobo 40 kr., za družino 1 gld. Z ozirom na blagi namen priporoča se visokodušni radodarnosti načelnistvo.

— (Novo izvoljeni odbor akademičnega društva „Triglava“ v Gradci) za zimski tečaj sestavi se je tako-le: Predsednik stud. iur. g. Josip Fon; podpredsednik stud. iur. g. Josip Kotnik; tajnik stud. med. g. Ivan Jenko; blagajnik stud. med. g. Josip Treiber; knjižničar stud. iur. g. Josip Žmavec; arhivar in gospodar stud. med. g. Jaroslav Žitek; odbornik stud. med. g. R. Repič.

— (Narodna čitalnica na Ptui) priredi dne 10. t. m. običajni Martinov večer, Začetek ob 6 1/2. uri zvečer. Gostje dobro došli.

— (V Trbovljah) razpisano je mesto rudniškega zdravnika. Zahteva se, da je prosilec doktor medicine in slovenskega jezika zmožen. — Plača 1720 gold. v gotovem, prosto stanovanje, kurjavo in luč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. novembra. Kralj Milan danes zvečer semkaj došel.

Beligrad 6. novembra. Kralj Milan napovedal je regentstvu, da pride za tri ali štiri dni v Beligrad.

Beligrad 6. novembra. Zatrjuje se, da je car kraljici Nataliji pismeno priporočil, naj vsprejme dobrohotno posredovanje regentstva, da se spor poravnava. Vsled tega se je nadejati, da bodo pogajanja mej regentstvom in kraljico uspešna. Kraljica bode zadovoljna s koncesijo, da bode njen sin vsako nedeljo in praznik pri njej obedoval.

Carigrad 6. novembra. Po zajutruku v palači Dolma Bagdže odpotovala nemški cesar in cesarica ob 2. uri popoldne v Benetke. Poslovljenje od sultana bilo je jako srčno. Cesar rekel, da tukajšnjega bivanja nikoli pozabil ne bode in ponavlja se je sultanu zahvaljeval in mu stiskal roki. Sultan se je isto tako zahvaljeval. Grof Bismarck odpeljal se je s posebnim vlakom zvečer in se bode najbrže v Budimpešti in na Dunaji ustavil.

London 6. novembra. „Times“ imajo telegram iz Sansibara, da je vest o umoru Petersa in tovarišev pristna.

Madrid 7. novembra. Nadvojvoda Albrecht odpotoval danes v Sevilio in Kadix in se bode ukrcal proti Tangeru. Nadvojvoda se vrne potem v Andalusijo in pojde potem v Valencio in Barcelono.

Pariz 7. novembra. Včerajšnja poročna slavnost povodom zaključka razstave bila velikanska. Prisotnih 4—500.000 ljudij.

Berolin 7. novembra. Cesar iz Carigrada državnemu kancelarju brzojavil, da je z bivanjem v Carigradu jako zadovoljen. Sultan in prebivalci so si prizadevali, pokazati cesarju popolno simpatijo.

Razne vesti.

* (Urednikovo odlikovanje.) Nedavno podelila je kraljica vladarica Kristina uredniku lista „Correspondencia de Espana“, imenom Santa Anna, markijev stan. Odlikovanec prišel je pred 40 leti z dvema pesosema (4 gld) v žepu v Madrid, ustanovil napominani list ter postal milijonar in odličen poslanec. Svoje hitro pridobljeno premoženje uporabljal je večinoma v dobrodelne namene, ustanovil podporne banke in penzijske zavode za stare in onemogle delavce. Ni čuda torej, da vzbuja odlikovanje zaslužnega in odličnega pisatelja občno radost pri njegovih rojakih.

* (Glavni dobitnik Pariške svetovne razstave) v znesku 500.000 frankov dobil je, kakor se javlja iz Pariza, Fransens, strojevodja v neki tiskarni, kateri je dozdej zaslužil vsako uro 1 frank in 15 centimesov.

* (Denar svetá vladar.) Iz Londona se javlja: V zavodu za neozdravljive duhobolne prebiva tudi neka devotka že 15 let. Pred nekaj tedni umrl je pa duhobolne nesrečnice strijc, knjigotržec Hore, ter jej volil glavnico 4000 funtov šterlingov (t. j. 40.000 gld.), katere bode prejel ženin, ki bi hotel kljub nesrečnemu stanu dekličinemu vzeti jo za soprogo. In glejte! že tretji dan po objavi strijčeve oporoke oglasilo se je nič manj nego 130, čitaj: sto in trideset ženinov, zlasti pravoslovcev, tovarnarjev in zdravnikov, od katerih je devotka prejela ženitne ponudbe. Ravnatelj zavoda pak je dobil te dni od sodišča odlok, kateri prepoveduje zakon nesrečne 25letne neveste.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

5. novembra.

Pri Slonu: Rosanis, Eezzi z Dunaja — Stampf iz Prage. — Novak iz Kanize. — Partuška, Monti iz Trsta. — Glück iz Prage. — Feldman iz Gradca. — Horak z Dunaja.

Pri Maliči: Mebus, Dekers, Kirchhof, Kraus, Filnascher, Fuzenegger, Steiner z Dunaja — Barthlmä iz Kočevja. — Enlambio iz Trsta.

Pri Južnem kolodvoru: Picinini iz Inomosta. — Huber iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. nov.	7. jutraj	736.3 mm.	8.0° C	sl. zah. brez.	obl. dež.	2.50 mm.
	2. popol.	738.4 mm.	12.4° C	sl. zah. brez.	obl. dež.	
	9. zvečer	740.8 mm.	9.3° C	sl. zah. brez.	obl. dež.	

Srednja temperatura 10.1°, za 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	85.45	—	85.60
Srebrna renta	gld.	85.70	—	85.95
Zlata renta	gld.	109.40	—	109.50
5% marcna renta	gld.	101.05	—	100.95
Akcije narodne banke	gld.	925.00	—	924.00
Kreditne akcije	gld.	313.75	—	313.00
London	gld.	118.75	—	118.80
Srebro	gld.	—	—	—
Napol.	gld.	9.45	—	9.44 1/2
C. kr. cekini	gld.	5.64	—	5.66
Nemške marke	gld.	58.25	—	58.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	177	gld.	75
Ogerska zlata renta 4%	gld.	101	gld.	30
Ogerska papirna renta 5%	gld.	97	gld.	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	gld.	—	gld.	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	gld.	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	gld.	119	gld.	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	gld.	75
Rudolfove srečke	10	20	gld.	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	146	gld.	75
Tramway-društ. velj.	170 gld. a v.	—	gld.	—

Deklica

za ulaganje papirja na stroju vsprejme se takoj v „Narodni Tiskarni“. — One, ki so v enakem delu že služile, imajo prednost.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

je izšla knjiga:

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. — Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 stranij. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Volčji pes

s torbo na gobcu se je zgubil. — Če kdo vé zanj, naj ga oglasi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (930—2)

Slikarska obrt

v Opatiji (Abbazia),

kjer je vedno delo po zimi in po leti, proda se zaradi družinskih razmer. — Kupi se lahko tudi vsa oprema, kakor stroj za barvo, lestvice, patroni, čopiči in več nego 1500 kg. raznih barv. — Več pove

A. Alešovec

v Opatiji.

(926—2)

Hiša s posestvom

blizu Radovljice proda se takoj.

Ponudbe in vprašanja o natančni poizvedbi naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (925—2)

Razpis službe.

Pri podpisani okrajni bolniški blagajnici Postojnski se vzame v službo od 1. januarja 1890

blagajnični uradnik

z letno plačo 120 gld.

Prosilci, ki morejo dokazati svojo sposobnost za to službo s spricalom o izurjenosti v računstvu in v blagajniški stroki, naj ulože svoje prošnje do konca novembra t. l. pri podpisani bolniški blagajnici.

Umirovljeni davčni in računski uradniki imajo pri oddaji te službe prednost.

Okrajna bolniška blagajnica v Postojni,

dne 5. novembra 1889.

(931—1)

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

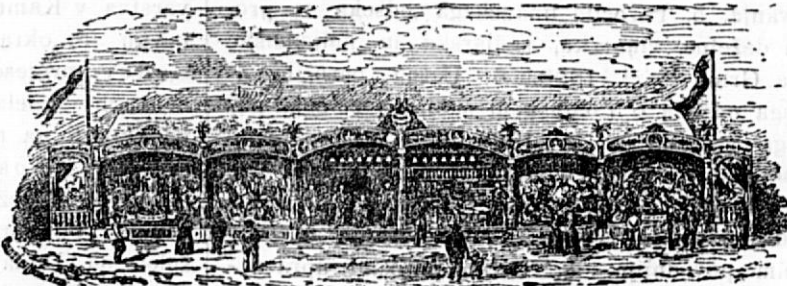
Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

MUZEJ MEYEROTT

v Ljubljani,
na Resljevi cesti.

v Ljubljani,
na Resljevi cesti.

Podpisani si usoja s tem slavnemu občinstvu in c. in kr. vojaškej posadki javljati, da bode od današnjega dne v muzeji njegovem

izložba slik

V nadi, da bodo obiskatelji in ljubitelji umetnosti s to izložbo popolnem zadovoljni, proseč za obilni posed, se beleži z globokim spoštovanjem

(929—2)

J. MEYEROTT.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.